

Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) til Finansministeren anmeldte og i Tidendens Nr. 158 Sp. 2480 ff. opførte Forespørgsel.

Uden Afstemning vedtoges det, at Forespørgselen maatte stilles.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var Fortsættelse af den ved Gaarsmødet afbrudte 2den Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i Forligelsesvæsenet.

Alberti: Det egentlige Spørgsmaal, der foreligger her, er jo, om man skal foretrække Mindretallets Forslag for Fleertallets; mig forekommer det ikke at være vanskeligt i saa Henseende at bestemme sig. Valget maa efter min Formening upaatvivlelig falde paa Fleertallets Forslag. Jeg anseer det hele foreliggende Forslag for et Forsøg paa at give Forligsinstitutionen en mere folkelig Organisation; man vil istedetfor de fødte Forligsmæglere, Amtmanden paa Landet og de, der ere satte istedet derfor, her skabe en Forligsinstitution, som fremgaaer af Valg, og da synes det jo, at Intet er naturligere end, at man overlader Valgretten til Beboerne i det District, hvor Forligsmæglerne skulle fungere. Det er fremdeles naturligt at henvide den endelige Afgjørelse, saafremt disse Beboere ikke ere enige, til Amtsraadet; men, dersom alle Sogneforstanderskaberne ere enige om at vælge 2de Mænd til Forligsmæglere, saa forekommer det mig ikke, at man kan faae et mere tro Udtryk af Districtets Mening og Dnsse, og man kan vistnok med fuld Fortrøstning og Tillid overlade Afgjørelsen af en saadan Sag til de paa gjældende Beboere. Man kan saameget mindre have Noget at indvende mod Fleertallets

Forslag, som jo ikke engang den høitærede Justitsminister har villet gjøre gjældende, at der absolut skulde fordres et saadant juridisk Element i Forligelsescommissionerne. Jeg troer, hvad der ogsaa igaar blev fremhævet af den ærede Ordfører, at et saadant juridisk Element ingenlunde er fornødent, og at man uden et saadant meget vel vil faae gode Forlig bragte istand. Den Indvending, som Mindretallet har anført mod Fleertallet, at der skulde kunne paaføres Districtet unødvendige Udgifter, forekommer mig at være aldeles betydningsløs; thi det er jo dog Sogneforstanderskaberne ligesaa meget om at gjøre, at Districtet slipper fri for unødvendige Udgifter, som det maa være Amtsraadet om at gjøre. Det er jo ikke Amtsraadets Medlemmer, som skulle bære disse Udgifter, de falde jo tilbage paa Sogneforstanderskaberne og Beboerne i de enkelte Communer. Jeg for mit Vedkommende maa saaledes foretrække Fleertallets Forslag fremfor Mindretallets, men jeg skal tillade mig at gjøre nogle saa Bemærkninger med Hensyn til de foreliggende Paragrapher. Disse Bemærkninger vilde maaffee ikke have været nødvendige, dersom det ærede Udvalg havde leveret os en Betænkning istedetfor et Lovforslag. — Grundsætningen for Forligelsescommissionernes Inddeling skal jo være den, at der skal være ligesaamange Forligelsescommissioner, som der er Jurisdictioner, og dernæst skal det jo være Grundsætningen, at Amtsraadet skal bestemme det Nærmere ved Commissionernes Indretning, men i Udkastet omtales bestandigt kun eet bestemt Amtsraad, som om en Forligelsescommission aldrig kunde faae at gjøre med flere end eet Amtsraad; dog dette vil ikke finde Sted i Praxis. Jurisdictionens grænserne falde ingenlunde altid indenfor Amtsgrænserne, og det maatte de gjøre, hvis en Forligelsescommission altid skulde fortere under eet bestemt Amtsraad.